

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **P.Š.**, IČO: X., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty: JUDr. L.M.L., **o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty**, na odvolanie veriteľa: S.C.B., IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.5.2009, č. k. 27 - 24 K 126/95-1483, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.5.2009, č. k. 27 - 24 K 126/95-1483 v časti určenia odmeny správcu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd uznesením zo dňa 14.5.2009, č. k. 27 - 24 K 126/95-1483 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty JUDr. L.. Konkurzná odmena bola určená vo výške 46 368,59 Eur (1 369 900 Sk), záloha na odmenu bola vyplatená vo výške 26 555,14 Eur (800 000 Sk) a na doplatenie zostáva 19 813,45 Eur (596 900 Sk). Na rozdelenie pre veriteľov bola určená suma vo výške 120 817,23 Eur (3 639 740 Sk).

Proti uzneseniu podal veriteľ S., a.s. včas odvolanie, v ktorom uviedol, že podal námietky už voči konečnej správe zverejnenej vyvesením na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 17.2.2009, a to z dôvodu, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu v časti týkajúcej sa odmeny správcu, pretože podľa jeho názoru mala byť odmena vypočítaná podľa

ust. § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní, v znení platnom do 28.9.2001, t. j. ako 10% zo základu určeného pre jej výpočet. Svoje tvrdenie zdôvodnil tým, že podľa prechodných ustanovení sa v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, na odmenu správcov a ich zástupcov použijú ust. § 6 až § 9d vyhlášky, pričom prieskumné pojednávanie sa konalo dňa 17.6.1999 a v dňoch 29.11.2002 a 12.2.2009 sa uskutočnilo osobitné prieskumné pojednávanie. Z uvedeného teda vyplýva, že prieskumné pojednávanie bolo skončené dňa 17.6.1999 a na výpočet odmeny sa použijú ustanovenia platné do 28.9.2001. Ďalej uviedol, že prvostupňový súd sa nezaoberal podanou námietkou, keď len v odôvodnení napadnutého uznesenia skonštatoval, že súd pri určení výšky konkurznej odmeny postupoval podľa ustanovení § 6 písm. a/ a § 7 vyhlášky v znení platnom v čase rozhodovania o schválení konečnej správy a vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu, a preto v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné. Podľa veriteľa mala byť odmena správcu určená ako 10% zo základu 306 911,57 Eur (9 246 018 Sk), t. j. 30 691,15 Eur (924 601,80 Sk). Veriteľ zároveň uviedol, že námietkami proti konečnej správe namietal skutočnosť, že na osobitnom prieskumnom pojednávaní konanom dňa 12.2.2009 došlo k opätovnému preskúmaniu pohľadávok oddelených veriteľov, pričom tieto boli v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. f/ ZKV z dôvodu zániku práva na oddelené uspokojenie v konkurze, ktoré veritelia získali v posledných 2 mesiacoch pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu preradené do II. triedy. Správca pohľadávky preradil z dôvodu, že návrh na vyhlásenie konkurzu bol navrhovateľom č. 1 Poľnohospodárskym družstvom Roštár podaný dňa 10.5.1995 a záložné práva vznikli dotknutým veriteľom až v roku 1996. Podľa veriteľa mal správca uvedené pohľadávky poprieť už na prieskumnom pojednávaní zo dňa 17.6.1999, keďže Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení o vyhlásení konkurzu zo dňa 24.11.1997 spojil návrhy rôznych navrhovateľov na spoločné konanie. V čase konania prieskumného pojednávania bolo teda jasné, že za podanie návrhu sa považuje prvé podanie, od ktorého sa určil právny režim konkurzného konania. Keďže veriteľova pohľadávka bola uznaná na prieskumnom pojednávaní, nemôže byť predmetom osobitného prieskumného pojednávania. K tejto námietke prvostupňový súd skonštatoval, že zaradenie pohľadávok do iného poradie nemôže byť predmetom rozhodovania o schválení konečnej správy a súd doručuje veriteľom výzvu, aby si v lehote určenej súdom uplatnili poradie na súde. Veriteľ upovedomený nebol. Veriteľ žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal napadnuté uznesenie podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a preskúmal podľa ust. § 214 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné čiastočne.

Správca konkurznej podstaty je samostatný úradný orgán, ktorého vyberá konkurzný súd zo zoznamu správcov, najmä advokátov, pričom môže ísť len o bezúhonnú fyzickú osobu, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony, má primeranú odbornú spôsobilosť a súhlasila so zápisom do zoznamu. Výnimočne môže súd za správcu ustanoviť aj osobu nezapísanú do zoznamu, ak spĺňa podmienky pre zapísanie. Pri výkone funkcie správca: - nestranne a s odbornou starostlivosťou nakladá s majetkom podstaty namiesto dlžníka, zisťuje stav podstaty, robí súpis podstaty, preskúmava prihlásené pohľadávky, zostavuje zoznam pohľadávok veriteľov na účely rozvrhu, vedie spory vyplývajúce z konkurzného konania, žiada súd o súhlas s úkonmi pri speňažovaní majetku úpadcu, speňažuje podstatu úpadcu, udeľuje úpadcovi súhlas nakladať s majetkom, odmietnuť dar alebo dedičstvo, rozhoduje o obchodných záležitostiach podniku, robí za úpadcu právne úkony koná za dlžníka v pracovnoprávných vzťahoch, predkladá súdu správy, vrátane konečnej správy, a vysvetlenia.

Podľa ust. § 8 ods. 3 ZKV správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu. Dohody správcu s úpadcom alebo veriteľmi o odmene sú neplatné.

V zmysle ust. § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV sa konkurzné konanie končí vydaním uznesenia ku dňu začatia konkurzného konania, čo vyplýva z cit. ust. § 11b a § 11c ods. 3 vyhlášky platnej ku dňu vydania rozvrhového uznesenia, resp. konečnej správy.

Podľa ust. § 11b vyhlášky platnej ku dňu vydania rozvrhového uznesenia, resp. konečnej správy, ustanovenia tejto vyhlášky sa nevzťahujú na konania začaté pred nadobudnutím jej účinnosti.

Podľa ust. § 11c ods. 3 prvá veta cit. vyhlášky v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú § 6 až 9d.

Podľa ust. § 6 písm. a/ vyhlášky platnej ku dňu začatia konkurzného konania, odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením

konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

Podľa ust. § 7 ods. 1 cit. vyhlášky, konkurzná odmena je 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/.

Podľa ust. § 22 ZKV súd preskúma aj prihlášky, ktoré boli doručené po prihlasovacej lehote, najneskôr však do skončenia prieskumného pojednávania.

Z prechodných a záverečných ustanovení vyhlášky platnej ku dňu vydania rozvrhového uznesenia, resp. konečnej správy, vyplýva, že ak prieskumné pojednávanie bolo skončené pred 8. októbrom 2001, na výpočet odmeny správcu sa použijú ustanovenia § 6 až § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. platnej ku dňu konkurzného konania, tzn. 10% zo sumy tvoriacej základ pre určenie odmeny správcu. Zo zápisnice o prieskumnom pojednávaní konanom dňa 17.6.1999 vyplýva, že v ten istý deň o 11h bolo prieskumné pojednávanie uznesením súdu prvého stupňa skončené. V spise sa nachádzajú aj ďalšie tri zápisnice z prieskumných pojednávanií označených ako osobitné, resp. dodatočné prieskumné pojednávanie, pričom zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní pozná iba pojem prieskumné pojednávanie. Keďže dňa 17.6.1999 došlo ku skončeniu prieskumného pojednávania rozhodnutím súdu, nie je možné ďalšie uskutočnené pojednávania považovať v zmysle zákona o konkurze a vyrovnaní za prieskumné pojednávania a na týchto preskúmať neskôr podané prihlášky pohľadávok. Krajský súd v Banskej Bystrici nesprávne určil odmenu správcu podľa ustanovení § 6 až § 9d vyhlášky platnej po 29. septembri 2001, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie zo dňa 14.5.2009 č. k. 27 - 24 K 126/95-1483 v časti určenia odmeny v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Veriteľ vo svojom odvolaní napadol aj preradenie svojej pohľadávky do II. triedy na dodatočnom prieskumnom pojednávaní konanom dňa 12.2.2009.

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. f/ prvá veta ZKV platného k začatiu konkurzného konania, t. j. k 12.5.1995, zanikajú práva na oddelené uspokojenie, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty a veritelia ich získali v posledných dvoch mesiacoch pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu.

V zmysle ust. § 32 ods. 2 písm. b/ cit. zák. sa po úplnom uspokojení pohľadávok proti podstate a pracovných nárokov uspokojujú dane, poplatky, clá a príspevky na sociálne zabezpečenie /poistenie/, pokiaľ vznikli najdlhšie tri roky pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu, ak nebudú uspokojené z vecí zaťažených pre ne záložným právom /pohľadávky druhej triedy/.

Správca veriteľovu pohľadávku pôvodne zaradenú na oddelené uspokojenie dodatočne preradil do II. triedy, o čom informoval na tzv. dodatočnom prieskumnom pojednávaní, konanom dňa 12.2.2009. Veriteľ proti uvedenému preradeniu podal námietky, ktorými sa súd zaoberal v uznesení o schválení konečnej správy zo dňa 14.5.2009 tak, že skonštatoval nemožnosť skúmania zaradenia pohľadávky správcom do iného poradia pri pojednávaní o schválení konečnej správy a vyúčtovania výdavkov a odmeny správcu. Zároveň uviedol, že súd konkurzným veriteľom, ktorých sa to týka, doručuje výzvu na uplatnenie poradia v určenej lehote na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V spise doručenie takejto výzvy vykázané nie je.

Odvolačí súd má za to, že zaradenie veriteľovej pohľadávky do II. triedy bolo v súlade so zákonom, keďže návrh na vyhlásenie konkurzu bol súdu doručený dňa 12.5.1995 a veriteľovi záložné právo vzniklo až v roku 1996. Z uvedeného dôvodu správca konkurznej podstaty správne v priebehu konkurzného konania opravil zaradenie pohľadávky veriteľa do II. triedy pre rozvrh a procesné pochybenia súdu prvého stupňa nemali vplyv na správnosť rozhodnutia tohto zaradenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.